

[Rilleshøj]

med Danske Vindkraftværker og Danske Elværkers Forening, dels det forlig mellem Socialdemokratiet og regeringen, som blev indgået samtidig med det sorte forlig om de kulfyrede kraftværker. Hverken SF eller Det Radikale Venstre har jo været med i de forhandlinger, men begge partier har gentagne gange foreslået, at der blev indført landsdækkende regler, som kunne anvendes i tilfælde af et forhandlingssammenbrud. Derfor har vi intet forbehold over for, at vi nu får en egentlig lovgivning på området, og fra SF's side vil vi gerne bidrage til en hurtig udvalgsbehandling, så sagen bliver afklaret hurtigt.

Jeg kan forstå, at den socialdemokratiske ordfører har nogle forslag til ændringer af lovens indhold, så der er åbenbart nogle ting, man trods alt kan drøfte, også med hensyn til bemærkningerne til loven. Det er vigtigt, at vi har den rette formulering af loven, inden vi skriver betænkning; det er i hvert fald et krav, som vi vil stille fra SF's side, og det håber jeg også at ministeren vil kunne bekræfte.

Vi er også tilhængere af, at selve satsen på de 85 pct. og 70 pct. og selve beregningsgrundlaget kommer med i selve lovtæksten, så det skal ændres ved lov, hvis der skal ske ændringer. Man kan altid regulere med hensyn til afgiftsrefusion og CO₂, hvis der er behov for ændringer i øvrigt, så jeg synes, det vil være det rimeligste og fornuftigste, at selve satserne bliver indføjet i selve loven.

Vi er nok også mere tilhængere af 50 pct. i stedet for 35 pct., men måske kunne man overveje en helt tredje model. Med hensyn til de skattemæssige beregninger er det vigtigt, at man ikke har en indbygget stimulans til at have elvarme og et meget stort elforbrug i de regler, der udformes, men også her synes jeg, vi skal diskutere det nærmere i udvalget.

Jeg har forstået, at der sigtes mod en uændret beregning med de 85 og 70 pct., men også her er det vigtigt at få konstateret i udvalget, om der sker en ændring i forhold til den gamle ordning. Det er jo ikke alene selve procentsatsen, der betyder noget, men i høj grad også, hvad den beregnes af. Det er vigtigt, at vi får konstateret, om der sker ændringer i satserne i de enkelte afregninger for vindmøller eller det reelt er en uændret afregning, og det vil vi i hvert fald have klarlagt under udvalgsbehandlingen.

Jeg kan forstå, at det i hvert fald af bekendtgørelsen vil fremgå, at overgrænsen på de 250.000 kWh falder væk, at man kan have den vindmøllestørrelse, man vil, men kun under forudsætning af, at den står på ens egen jord, og jeg vil også gerne have endevendt rimeligheden af den bestemmelse under udvalgsbehandlingen.

Så er der spørgsmålet om kommunernes generelle holdning til vindmøller. De får jo en stærkere placering, og her er det jo vigtigt, at der i en eller andet variant af et landsplandirektiv indgår nogle forpligtelser for kommunerne til at opfylde målsætningerne i Brundtlandhandlingsplanen, så man ikke får en reel boykot fra visse kommuners side.

Vi hilser med tilfredshed, at der sker en udligningsordning mellem elselskaberne på området. Det har vi efterlyst mange gange.

Så vores konklusion er, at på grundlag af det forslag, vi har her, kan der vedtages noget fornuftigt, men en række områder skal undersøges nærmere, og der skal også justeres i dele af teksten.

Kim Behnke (FP):

Som flittige læsere af Folketingets forhandlinger vil være opmærksomme på, har Fremskridtspartiet den opfattelse på energiområdet, at vi altid holder med forbrugerne. Alle forbrugere skal have ret til frit at disponere over, hvilken energiform de ønsker at anvende. Hvis nogle forbrugere vælger at få energi fra en vindmølle, skal de derfor have den fulde opbakning fra vores side i retning af nogle rettigheder til at kunne opstille disse vindmøller, så længe de ikke er til væsentlig gene for naboer osv.

Men det skal ikke være nogen ret til at gå på økonomisk strandhugst hos naboen, og forslaget her går ud på, at de mennesker, der synes, at det kunne være interessant eller sjovt eller gunstigt for deres egen privatøkonomi at opstille en vindmølle, får tilladelse til at gå på strandhugst i naboens privatøkonomi.

Hidtil har det været sådan, at elværkerne har skullet varetage forbrugernes interesser, forstået på den måde, at elværkerne skulle købe den overskydende strøm og sørge for tilslutningsafgifter osv. vedrørende vindmøller, så det var så billigt som muligt for elværkerne. Det er jo i forbrugernes interesse, alle de for-